HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

משמשת וראתה נדה אינה צריכה טבילה אבל בעל קרי גרידא מחייב לא תימא מברך אלא מהרהר ומי איכא לרבי יהודה הרהור והתניא בעל קרי שאין לו מים לטבול קורא קריאת שמע ואינו מברך לא לפניה ולא לאחריה ואוכל פתו ומברך לאחריה ואינו מברך לפניה אבל מהרהר בלבו ואינו מוציא בשפתיו דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר בין כך ובין כך מוציא בשפתיו אמר רב נחמן בר יצחק עשאן ר' יהודה כהלכות דרך ארץ דתניא [1] והודעתם לבניך ולבני בניך וכתיב בתריה יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב מה להלן באימה וביראה וברתת ובזיע אף כאן באימה וביראה וברתת ובזיע מכאן אמרו [2] הזבים והמצורעים ובאין על נדות מותרים לקרות בתורה ובנביאים ובכתובים לשנות במשנה וגמרא ובהלכות ובאגדות אבל בעלי קריין אסורים רבי יוסי אומר שונה הוא ברגיליות ובלבד שלא [3] יציע את המשנה רבי יונתן בן יוסף אומר מציע הוא את המשנה ואינו מציע את [4] הגמרא רבי נתן בן [5] אבישלום אומר אף מציע את הגמרא ובלבד שלא יאמר אזכרות שבו רבי יוחנן הסנדלר תלמידו של רבי עקיבא משום ר"ע אומר לא יכנס למדרש כל עיקר ואמרי לה לא יכנס לבית המדרש כל עיקר ר' יהודה אומר שונה הוא בהלכות דרך ארץ מעשה ברבי יהודה שראה קרי והיה מהלך על גב הנהר אמרו לו תלמידיו רבינו שנה לנו פרק אחד בהלכות דרך ארץ ירד וטבל ושנה להם אמרו לו לא כך למדתנו רבינו שונה הוא בהלכות דרך ארץ אמר להם אע"פ שמיקל אני על אחרים מחמיר אני על עצמי: תניא ר' יהודה בן בתירא היה אומר [6] אין דברי תורה מקבלין טומאה מעשה בתלמיד אחד שהיה מגמגם למעלה מרבי יהודה בן בתירא אמר ליה בני פתח פיך ויאירו דבריך שאין דברי תורה מקבלין טומאה שנאמר [2] הלא כה דברי כאש נאם ה' מה אש אינו מקבל טומאה אף דברי תורה אינן מקבלין טומאה אמר מר מציע את המשנה ואינו מציע את הגמרא מסייע ליה לרבי אלעאי דאמר רבי אלעאי אמר ר' אחא בר יעקב משום רבינו הלכה מציע את המשנה ואינו מציע את הגמרא כתנאי מציע את המשנה ואינו מציע את הגמרא דברי רבי מאיר רבי יהודה בן גמליאל אומר משום רבי חנינא בן גמליאל זה וזה אסור ואמרי לה זה וזה מותר מ"ד זה וזה אסור כרבי יוחנן הסנדלר מ"ד זה וזה מותר כרבי יהודה בן בתירא [7] אמר רב נחמן בר יצחק נהוג עלמא כהני תלת סבי כרבי אלעאי בראשית הגז כרבי יאשיה בכלאים כרבי יהודה בן בתירא בד"ת כרבי אלעאי בראשית הגז דתניא [7] רבי אלעאי אומר [2] בראשית הגז אינו נוהג אלא בארץ כרבי יאשיה בכלאים כדכתיב [3] (כרמך) לא תזרע [כרמך] כלאים [8] רבי יאשיה אומר [2] לעולם [9] אינו חייב עד שיזרע חטה ושעורה וחרצן במפולת יד כרבי יהודה בן בתירא בדברי תורה דתניא רבי יהודה בן בתירא אומר [7] אין דברי תורה מקבלין טומאה כי אתא זעירי אמר בטלה לטבילותא ואמרי לה בטלה לנטילותא מאן דאמר בטלה לטבילותא כרבי יהודה בן בתירא מאן דאמר בטלה לנטילותא כי הא [7] דרב חסדא לייט אמאן דמהדר אמיא בעידן צלותא: תנו רבנן בעל קרי שנתנו עליו תשעה קבין מים טהור נחום איש גם זו לחשה לרבי עקיבא ורבי עקיבא לחשה לבן עזאי ובן עזאי יצא ושנאה לתלמידיו בשוק פליגי בה תרי אמוראי במערבא רבי יוסי בר אבין ורבי יוסי בר זבידא חד תני שנאה וחד תני לחשה מאן דתני שנאה משום בטול תורה ומשום בטול פריה ורביה ומאן דתני לחשה [10] שלא יהו תלמידי חכמים מצויים אצל נשותיהם כתרנגולים אמר רבי ינאי שמעתי שמקילין בה ושמעתי שמחמירין בה [11] וכל המחמיר בה על עצמו מאריכין לו ימיו ושנותיו אמר ריב"ל מה טיבן של טובלי שחרין מה טיבן הא איהו דאמר בעל קרי אסור בדברי תורה הכי קאמר מה טיבן בארבעים סאה אפשר בתשעה קבין מה טיבן בטבילה אפשר בנתינה אמר רבי חנינא גדר גדול גדרו בה דתניא מעשה באחד שחבע אשה לדבר עבירה אמרה לו ריקא יש לך ארבעים סאה שאתה טובל בהן מיד פירש אמר להו רב הונא לרבנן רבותי מפני מה אתם מזלזלין בטבילה זו אי משום צינה אפשר במרחצאות אמר ליה רב חסדא [12] וכי יש טבילה בחמין אמר ליה רב אדא בר אהבה קאי כוותך רבי זירא הוה יתיב באגנא דמיא בי מסותא אמר ליה לשמעיה זיל ואייתי לי תשעה קבין ושדי עלואי אמר ליה רבי חייא בר אבא למה ליה למר כולי האי והא יתיב בגווייהו אמר ליה כארבעים סאה מה [13] ארבעים סאה בטבילה ולא בנתינה אף [14] תשעה קבין בנתינה ולא בטבילה רב נחמן תקן חצבא בת תשעה קבין כי אתא רב דימי אמר רבי עקיבא ורבי יהודה גלוסטרא אמרו לא שנו אלא לחולה לאונסו אבל לחולה המרגיל ארבעים סאה אמר רב יוסף אתבר חצביה דרב נחמן כי אתא רבין אמר [15] באושא הוה עובדא בקילעא

[1] משמשת ורואה נדה. דטומאת קרי קדמה וכשראתה הקרי רואה היתה לטבול מיד: [2] לא כ"ש. דלא תימא טומאת נדה שהיא מחמורה ומפקעה לטבילה שמתמיהה הוא כבר: [3] אלא לאו רבי יהודה. קמני להודיעך דאפי' היכא דקדם הקרי לתיבת טומאת נדה ומפקעה טבילה דמין טבילה אלא המטהרת ואי לרבי יהודה ליתיה ליה תקנת עזרא למה ליה למשמעינן הא כל בעלי קריין נמי לא בעו טבילה לדברי תורה הלכך על כרחך דוקא קתני לה: [4] תימא. במתני' מבדך אלא מהרהר: [5] עשאן ר' יהודה. לברכת המזון: [6] הלכות ד"א. שמותר לשמוע בעל קרי כדברי: [7] מה להלן באימה. דכתיב וירא העם ויעונו וגו' (שמות כ): [8] מכאן אמרו. כל הטמאים מותרים בתורה אלא הם יכולים להיות באימה ובזיעה וברתת אבל בעל קרי אינו אלא מתוך קלות ראש וחוסר הדעת: [9] ובועלי נדות. אם טבלו [10] לקריין לדברי תורה הטבילה אינה עולה להם לטהרם מטומאת בועל נדה שהיא שבעת ימים אבל לתקנת עזרא עולה להם כדתנן במתניתין [11] זב שראה קרי ונדה כו' לריכין טבילה: [12] ברגליות. במקוואות הסגורות בפיו שהוא מוליכן מפיו במרוצה ואין לריך להמתין בהן: [13] אלא יציע. בטעמי פירושין: [14] ואינו מציע את המדרש גרסי'. מפני שלריך הוא תמיד להזכיר בו את הפסוקים שהוא דורש: [15] אבישלום. שמקפלות הגדרים: [16] לא יכנס למדרש כל עיקר. לא להציע ולא לשנות אבל נכנס המדרש הוא נכנס ושותק: [17] הלכות דרך ארץ. כגון דרכן של ת"ח שהיא גריימא [18] ופרק בן עזאי הטותן מרצעה דבריס אל נבוש: [19] מגמגם וקורא. נעל קרי היה: נראה בעיני דה"ר [20] אל תגעאי הלכה כו'. ולא גרסינן מסייע ליה: [21] משום רבינו. רב: [22] כי הוך שלא סבי. וכולהו לקולא: [23] אינו נוהג אלא בארץ. דשמיטת מולין יליף טעמא בפרק הזורע: [24] ושעורה וחרצן. שלשתן במפולת יד להוו להו כלאי זרעים וכלאי הכרם בכחמת: [25] לטבילותא. דבעלי קריין: [26] תד אני. בבן עזאי לחשה לתלמידים: [27] משום בטול פריה ורביה. שהיו נמנעים מלשמש מפני טורח הטבילה: [28] שמקילין בה. במרחצאות או בנתינת תשעה קבין: [29] שמחמירין בה. בהמתינה שלא [30] שמעתי מפיו אלא שמעתי מפי מי שאמרו: [31] שלא שלשה ימים ושבעה. שלא יבעול בתוך ז' ימים שלאחר טבילה: [32] שלא יהו תלמידי חכמים מצויים אצל נשותיהם. שלא יבעלו בתוך ז' ימים שלאחר טבילה: [33] שלא יבעול בתוך ז' ימים שלאחר טבילה: [34] שלא יבעול בתוך ז' ימים שלאחר טבילה: [35] שלא יבעול בתוך ז' ימים שלאחר טבילה: [36] שלא יבעול בתוך ז' ימים שלאחר טבילה: [37] שלא יבעול בתוך ז' ימים שלאחר טבילה: